

φανερός

φανερός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. φανερός <φαίνω], φανερός· που εύκολα μπορεί κανείς να τον καταλάβει, που γίνεται αμέσως αντιληπτός, που δεν κρύβεται ή που δε θέλει να κρυφτεί, που είναι σαφής, ξεκάθαρος: «πρόκειται για φανερή αδικία || ο τάδε είναι φανερός εχθρός της δημοκρατίας || μιλούσε με φανερό εκνευρισμό || είχε φανερή πρόθεση να σε βοηθήσει ο άνθρωπος». Επίρρ. **φανερά**·

- *είναι φανερό*, είναι σαφές, αναμφίβολο: «είναι φανερό πως οι καταλήψεις των σχολείων δημιουργούν πρόβλημα στην εκπαίδευση || είναι φανερό πως θέλει το κακό σου»·

- *όποιος κρυφοπαντρεύεται, φανερά πομπεύεται*, βλ. λ. [πομπεύομαι](#)·

- *στα φανερά*, απροκάλυπτα, ολοφάνερα, δημόσια: «του 'πε στα φανερά πως πρόκειται για μεγάλο απάτεώνα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας